

BOGURODZICA

z XIII w.

Powoli, uroczyście

Bo - gu - ro - dzi - ca Dzie - wi - ca, Bo - giem sła - wie -

6

na Ma - - ry - ja! U Twe - go _____ Sy - na, Gos - po - dzi -

12

- na, Mat - ko _____ zwo - - le - na, Ma - - - ry - ja! Zy -

18

syczy _____ nam, spuś - ci nam, Ky - ri - e _____ e - - - lei - son.

23

Twe - go _____ dzie - la Krzci - cie - la, Bo - ży - cze, u - słysz _____ gło -

29

- sy, na - pełń my - śli czo - wie - cze. Słysz mo - dli - twę, _____ jąż no - si -

34

my, a dać - ra - czy, je - goż — pro - si - my, a na

39

świe - cie zboż - ny — po - byt, po ży - wo - cie raj - ski —

44

— prze - byt. Ky - ri - e - e - - - lei - son.

GAUDE MATER POLONIA

Wincenty z Kielc

muz. wg hymnu Gaude Mater Ecclesia, XIII w.

Gau - de Ma - ter, Po - lo - ni - a. Pro - le - fe -

6

cun - da no - bi - li. Su - mi Re gis ma -

11

gna - li - a lau - de fre - quen - ta vi - gi -

16

li. A - men.

ROTA

sł.: Maria Konopnicka

muz.: Feliks Nowowiejski

Uroczyście, niezbyt szybko

D m A D m D m C F C

Nie rzu-cim zie - mi skąd nasz ród! Nie da-my po - grzeć mo - wy!

5 F A D m C B G m D m A D m

Pol-ski my na-ród, pol-ski lud, kró-lew-ski szczep pias - to - wy! Nie da-my by nas

10 A D m G m D G m A G m7 A D m

gnę - bił wróg! Tak nam do-po - móż Bóg! Tak nam do-po - móż Bóg!

2. Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!
3. Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz,
Ni dzieci nam germanił,
Orężny wstanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziem, gdy zabrzmiał złoty róg.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

4. Nie damy miana Polski zgnieść,
Nie pójdziem żywo w trumnę,
W Ojczyzny imię i w jej cześć
Podnosim czoła dumne.
Odzyska ziemię dziadów wnuk.
Tak nam dopomóż Bóg!
Tak nam dopomóż Bóg!

MARSZ POLONIA

sł.: Józef Wybicki, Władysław Anczyc,
„Zesłańcy na Sybirze” i in.

Marszowo

Jesz - cze Pol - ska nie zgi - nę - ła, kie - dy my ży - je - my,
5 Co nam ob - ca prze - moc wzię - ła, sza - błą od - bie - rze - my.
9 Marsz, marsz, Po - lo - nia, Nasz dziel - ny na - ro - dzie,
13 od - pocz - nie - my po swej pra - cy w oj - czys - tej za - gro - dzie.

2. Rozproszeni po wszem świecie

Gnani w obce wojny,
Zgromadziliśmy się przecie
W jedno kółko zbrojne.

Ref. Marsz, marsz Polonia,
Nasz dzielny narodzie,
Odpoczniemy po swej pracy
W ojczystej zagrodzie.

3. Z wiosną zabrzmi trąbka nasza,
Pocwałują konie,
Sławą polskiego psalterza
Zabrzmią nasze bronie.

Ref. Marsz, marsz Polonia,...

4. Przejdziem Litwę, przejdziem Wołyń,
Popasiem w Kijowie.
Zimą przy węgierskim winie
Staniemy w Krakowie.

Ref. Marsz, marsz Polonia,...

5. Od Krakowa bitą drogą
Do Warszawy wrócim,
Co zastaniem resztę wroga
Na łeb w Wisłę wrzucim.

Ref. Marsz, marsz Polonia,...

6. Na królewski gród zhańbiony
Wzleci orlę białe,
Hukną działa, Jękną dzwony,
Polakom na chwałę.

Ref. Marsz, marsz Polonia,...

7. Jeszcze Polska nie zginęła
I zginąć nie może,
Bo Ty jesteś sprawiedliwy,
O! Wszechmocny Boże!

Ref. Marsz, marsz Polonia,...

Boże, coś Polskę

C C+7 a a+7 C/G F A7 d

1. Bo - że, coś Po - lskę przez tak li - czne wie - ki

G F d G F G E a

o - ta - czał bla - skiem po - tę - gi i chwa - ły,

C C+7 a a+7 C/G F A7 d

coś ją o - sła - niał ta - rczą swej o - pie - ki

G F d G F G E a

od nie - szczęść, któ - re po - gnę - bić ją mia - ły.

G C7 F d G G7 C e

Przed Twe o - ła - rze za - no - sim bla - ga - nie:

F G C A7 F d G C

O - jczy - znę wo - lną po - blo - go - sław Pa - nie!

2. Ty, coś ją potem, tknięty jej upadkiem,
Wspierał walczącą za najświętszą sprawę,
I chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem
W nieszczęściach samych pomnażał jej sławę.

3. Powstała z grobu na Twe władne słowo
Polska, wolności narodów chorąży,
Pierzchnęły straże, a ponad jej głową
Znowu swobodnie Orzeł Biały krąży.

4. Niedawno wolność zabrał z polskiej ziemi,
A łez, krwi naszej popłynęły rzeki,
Jakże to musi być okropnie z tymi,
Którym ojczyznę odbierasz na wieki.
Przed Twe ołtarze ...

5. Wróc nowej Polsce świetność starożytną,
Użyźnij pola, spustoszałe łany,
Niech szczęście, pokój na nowo zakwitną,
Przestań nas karać, Boże zagniewany!
Przed Twe ołtarze ...

ad libitum

D⁷ b⁷m C⁷ fm N.C. b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷ fm

a tempo

G⁷ C⁷ (Perc.) b⁷m C⁷ fm

b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷

fm b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷ fm N.C.

ad libitum *a tempo*

b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷ fm G⁷ C⁷ (Perc.)

b⁷m C⁷ fm b⁷m C⁷ fm C⁷

fm C⁷ fm C⁷ fm

C⁷ fm C⁷ fm C⁷

fm C⁷ fm C⁷ D⁷

Z głębi dziejów, z krain mrocznych,
Puszcz odwiecznych, pól i stepów,
Nasz rodowód, nasz początek,
Hen, od Piasta, Kraka, Lecha.
Długi łańcuch ludzkich istnień
Połączonych myślą prostą.
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!

Wtedy kiedy los nieznany
Rozsypywał nas po kątach,
Kiedy obce wiatry grały,
Obce orły na proporcach,
Przy ogniskach wybuchała
Niezmożona nuta swojska.
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!

Zrzucał uczeń portret cara,
Ksiądz Ściegienny wznosił modły,
Opatrywał wóz Drzymała,
Dumne wiersze pisał Norwid.
I kto szablę mógł utrzymać
Ten formował legion, wojsko.
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!

Matki, żony w mrocznych izbach

Wyszywały na sztandarach

Hasło: "Honor i Ojczyzna"

I ruszała w pole wiara.

I ruszała wiara w pole

Od Chicago do Tobolska.

Żeby Polska, żeby Polska,

Żeby Polska była Polską!

Żeby Polska, żeby Polska,

Żeby Polska była Polską!

Marsz Pierwszej Brygady

(*Pierwsza Brygada; My, Pierwsza Brygada*)

Słowa: Tadeusz Biernacki,
Andrzej Tadeusz Halaciński

muzyka: do "Marsza nr 10"
orkiestry kieleckiej Straży Ogniowej

Le gio - ny to żoł - nier - ska nu - ta, Le - gio - ny to o - fiar - ny

5

stos. Le - gio - ny to żoł - nier - ska bu - ta, Le - gio - ny to stra - ceń - ców los... .

10

My, — Pier - wsza Bry - ga - da, Strze - le - cka gro - ma - da, Na stos Rzu - ci - liś -

15

my swój ży - cia los, Na stos, na 1. stos! 2. stos!

2. Nie chcemy już od was uznania,
Ni waszych mów, ni waszych łez,
Skończyły się dni kołatania
Do waszych serc, do waszych kies.

3. Umieliśmy w ogień zapału
Młodzieńczych wiar rozniecić skry,
Nieść życie swe dla ideału
I swoją krew, i marzeń sny.

4. O, ileż mąk, ile cierpienia,
O ileż krwi, o ile łez,
Pomimo to, nie ma zwątpienia.
Dodawał sił wędrówki kres.

5. Krzyczeli, że My stumanieni,
Nie wierząc nam, że chcieć to móc!
Laliśmy krew osamotnieni,
Bo z nami był Nasz drogi Wódz!

6. Inaczej się dziś zapatrują
I trafić chcą do naszych dusz.
I mówią, że nas już szanują,
Lecz właśnie czas odwetu już!

7. Dziś nadszedł czas pokwitowania
Za mękę serc i katusz dni.
Nie chcecie więc politowania,
Zasadą jest: za krew chciej krwi!

8. Dzisiaj już my jednością silni

Tworzymy Polskę — przodków mit,

Że wy w tej pracy nie dość pilni,

Zostanie wam potomnych wstyd!

9. Potrafić dziś dla potomności

Ostatki swych poświęcić dni,

Wśród fałszów siać siew szlachetności

Miazgą swych ciał, żarem swej krwi.